

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/191/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0019201823
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ludvika Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:0019201823.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ludviky Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a JUDr. Diany Chlebovič Solčányovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú Y. E. nar. XX.X.XXXX zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce dieťaťa rodičov Mgr. N. E. nar. X.XX.XXXX bývajúcej na ul. O. č. XXX v E. zastúpenej advokátkou JUDr. Ľudmilou Kavuličovou so sídlom na ul. 26. novembra v Humennom a C. E. nar. X.X.XXXX bývajúceho na ul. O. v E. t.č. v L. č.d. XX zastúpeného advokátom JUDr. Antonom Wagnerom so sídlom na Kudlovskej ul. č. 1 v Humennom v konaní o nariadení neodkladného opatrenia o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce z 4.3.2019 č.k. 15P/42/2019 - 49 takto

rozhodol:

M e n í uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o výživnom tak, že otec je povinný prispievať na výživu mal. Y. E. 120 € mesačne matke dieťaťa od vykonateľnosti tohto rozhodnutia vždy do 15. dňa v mesiaci dopredu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala dočasne zveriť mal. Y. E. do jej osobnej starostlivosti. Návrhu matky na určenie vyživovacej povinnosti otca vyhovel a zaviazal otca prispievať na výživu mal. Y. E. 200 Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci dopredu matke dieťaťa počnúc od 25.2.2019 do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu na čas po rozvode vedeného na Okresom súde Michalovce pod sp.zn. 23P/32/2019.

2. Proti tomuto uzneseniu v časti výroku o výživnom podal v zákonnej lehote odvolanie otec s návrhom, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti zamietol. Uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f), g) a h) Civilného sporového poriadku. Tvrdenia matky v návrhu o tom, že od odchodu zo spoločnej domácnosti neprispieva na výživu maloletej, nepodieľa sa na jej starostlivosti a ani finančne nezabezpečuje rodinu a bývanie označil za účelové, zavádzajúce a klamlivé. Zdôraznil, že od jeho odchodu zo spoločnej domácnosti, t.j. 1.2.2019 do podania návrhu matkou 20.2.2019 prešli iba tri týždne, počas ktorých matka nemala a ani nemá žiadne výdavky, ktoré by sa týkali spoločnej domácnosti, pretože všetky výdavky súvisiace s bytom sú viazané na jeho meno a riadne ich platí. Ďalej namietal výšku matkou prezentovaných mesačných výdavkov maloletej (150 až 180 Eur), ktorú nijako nepreukázala, a ktorú považuje za neprimeranú dieťaťu vo veku sedem mesiacov. Zdôraznil, že sa nevyhýba plneniu vyživovacej povinnosti a už v konaní o rozvod manželstva vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp.zn. 23Pc/12/2019 dokladoval, že hradí výdavky maloletej ako aj matky. Preto ak sa matka odvoláva na výšku jeho mesačného príjmu, otec poukazuje na všetky zdokladované mesačné výdavky, ktoré preukázal v rozvodovom konaní, a ktoré značne okliešťujú jeho príjem. Z predmetných dokladov je zrejmé, že tvrdenia matky sú zavádzajúce, pretože plienky pre maloletú hradí výlučne on, i keď sú účtovné doklady adresované matke. Ďalej zdôraznil, že hradil výživové doplnky na tvorbu mlieka, nákupy do spoločnej domácnosti, vozí matku s maloletou do zdravotníckych zariadení, ak o to matka požiada a hradí aj poisťku pre matkinho syna

E. z jej predchádzajúceho vzťahu. V závere vyslovil názor, že pre nariadenie neodkladného opatrenia neboli splnené zákonné podmienky a návrh matky je potrebné zamietnuť, nakoľko nie je potrebné upraviť pomery a neexistuje ani obava, že exekúcia bude ohrozená.

3. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne a zdôraznila, že otec nepriložil k odvolaniu žiadne dôkazy preukazujúceho jeho tvrdenia o zabezpečovaní výživy maloletej. Tvrdila, že po odchode otca zo spoločnej domácnosti tento urobil niekoľko nákupov potravín (v prevažnej miere pre maloletú), ktoré nepokryli všetky potreby domácnosti a od 10.3.2019 na domácnosť, okrem platieb spojených s užívaním bytu, neprispieva. Ďalej uviedla, že vo svojom návrhu zahrnula medzi svoje výdavky aj náklady na bývanie, nakoľko jej otec pri odchode zo spoločnej domácnosti povedal, že ich má hradiť sama, preto nemala vedomosť o tom, či tieto platby skutočne uhrádza a bude uhrádzať v budúcnosti. Tvrdila, že v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemala vedomosť o tom, že suma 50 Eur, ktorú jej otec zaslal na bankový účet tesne pred podaním návrhu, je výživným pre maloletú, pretože z sms správy o pohybe na účte nebol zrejmy účel tejto platby. Zdôraznila, že otec ukončil prácu a opätovne pracuje v Nemecku s príjmom minimálne 2500 Eur mesačne v čistom ale naďalej odmieta dobrovoľne prispievať aspoň v nevyhnutnej miere na náklady rodiny aj keď mu to jeho nadštandardné príjmy dovoľujú. Ďalej tvrdila, že sama zabezpečuje chod domácnosti a starostlivosť o maloleté deti. V ostatnom zotrvala na vyjadreniach uvedených v návrhu.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne. Vyslovil názor, že mal. dieťa je v situácii kedy je jeho výživa ohrozená a preto je v jeho záujme dočasne upraviť vyživovaciu povinnosť rodiča, ktorý jeho osobnú starostlivosť nezabezpečuje.

5. Podaním doručeným súdu prvej inštancie 12.6.2019 predložil otec bankové výpisy o jeho doterajších platbách výživného, z ktorých je zrejmé, že 19.2.2019, t.j. pred podaním návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia zaslal na bankový účet matky 50 Eur s poznámkou „výživné pre Y.“.

6. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

7. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa ust. § 366 CMP Neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

9. Podľa ust. § 388 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na skutočnosti osvedčené obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i argumenty odvolateľa proti napadnutej časti uznesenia predostreté v odvolacom konaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti odôvodňujúce neodkladným opatrením v zmysle návrhu matky určiť výživné povinného otca k maloletému Y. E., odkedy a v akej výške, zodpovedajúcej nielen dotknutým zákonným ustanoveniam, ale i princípom primeranosti a spravodlivosti. V časti výroku I. uznesenie nebolo napadnuté odvolaním, nadobudlo právoplatnosť a nepodliehalo odvolaciemu prieskumu.

11. Odvolací súd posúdením právnych pomerov účastníkov konania a ich relevancie vo vzťahu k vyživovacej povinnosti otca k mal. dieťaťu dospel k rovnakému právnomu záveru, ako súd prvej inštancie, že v tomto prípade boli splnené ku dňu jeho rozhodnutia (§ 329 ods. 2 CSP) zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, pretože matka podaným návrhom osvedčila naliehavosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov o výživnom vyžadujúcej si okamžitý zásah súdu, keďže medzi manželmi nie je zhoda o riadnom plnení si vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu a tiež o výške tejto vyživovacej povinnosti. Súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav v rozsahu potrebnom pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý posúdil podľa príslušných zákonných ustanovení a správne rozhodol, ak určil vyživovaciu povinnosť otca k maloletej, ale nesprávne určil jej rozsah, pretože výživné určené súdom prvej inštancie je v rozpore s § 366 CMP, podľa ktorého možno

uložiť účastníkovi, aby platil výživné v nevyhnutnej miere. Rozsah vyživovacej povinnosti pri rozhodovaní neodkladným opatrením nie je totiž daný kritériami určenými v § 62 Zákona o rodine, ale rozsahom nevyhnutnej miery, nota bene nariadeným neodkladným opatrením je povinná osoba zaviazaná platiť výživné v nevyhnutnej miere tak, aby to postačovalo na uhrádzanie základných nevyhnutných životných nákladov (potrieb) dieťaťa. Pre určenie výživného neodkladným opatrením je podstatné preukázanie, že rodič zabezpečujúci starostlivosť o dieťa individuálne nie je schopný uspokojovať potreby dieťaťa ani v nevyhnutnom rozsahu, čím by mohlo dôjsť k ohrozeniu príp. aj života a zdravia mal. dieťaťa. Rozsah výživného zodpovedajúci nevyhnutnému zabezpečeniu potrieb dieťaťa však súd posudzuje a vyhodnocuje individuálne podľa okolností toho ktorého konkrétneho prípadu.

12. Odvolací súd zhodne s prvoinštančným je toho názoru, že v danom prípade je daná potreba bezodkladne upraviť pomery v podobe uloženia povinnosti otcovi hradiť výživné na maloleté dieťa, ktorá vyplýva zo skutočnosti, že manželia od 1.2.2019 nežijú v spoločnej domácnosti, pričom matka zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloleté dieťa. Matkin príjem toho času pozostáva z rodičovského príspevku 220,70 Eur mesačne, rodinných prídavkov 48,68 Eur mesačne a okrem toho jej bývalý partner prispieva 100 Eur mesačne na výživu mal. E.. Odvolací súd lustráciou v súdnom manažmente zistil, že uznesením Krajského súdu v Košiciach z 27.5.2019 č.k. 8Co/21/2019 - 155 bol otec zaviazaný prispievať na jej výživu 200 Eur mesačne titulom manželského výživného. Matka v návrhu deklarovala výdavky maloletej vo výške 150 - 180 Eur mesačne. Osobné pomery, ani príjem otca zatiaľ zistené neboli, avšak otec maloletej, ktorý je v produktívnom veku, vo svojom odvolaní nepoprel tvrdenie matky v návrhu, že je zamestnaný a ani, že jeho príjem dosahuje cca 1900 Eur mesačne. Je teda nepochybné, že aktuálne schopnosti, možnosti a majetkové pomery matky, ktoré vzhľadom na to, že je na rodičovskej dovolenke a maloletému dieťaťu vo veku jedného roka (v čase rozhodovania odvolacieho súdu) poskytuje celodennú osobnú starostlivosť, si nemôže inak polepšiť, neumožňujú matke okrem poskytovanej osobnej starostlivosti aj v plnom rozsahu finančne prispievať na mal. dieťa, ktoré je tak na finančný príspevok výživného od otca odkázané. Potrebám dieťaťa vo veku maloletej Y. pritom rozhodne nemôže postačovať výživné vo výške 50 Eur mesačne, ktoré sa po odchode zo spoločnej domácnosti rozhodol dobrovoľne prispievať otec, pretože takéto výživné neumožňuje uspokojiť ani základné životné potreby dieťaťa (stravu a hygienické potreby). V danom prípade s prihliadnutím na popísané okolnosti bolo preto nevyhnutným v súlade s najlepším záujmom mal. dieťaťa, za výživné v nevyhnutnej miere považovať výživné 120 Eur mesačne, ktoré spolu s prídavkami na dieťa umožní uspokojiť jeho základné nevyhnutné životné potreby. K odvolacím námietkam otca ohľadom hradenia platieb spojených s užívaním bytu, v ktorom býva matka s maloletou, odvolací súd uvádza, že plnenie si vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je špecifickou povinnosťou rodiča, ktorá je určená dieťaťu a slúži na zabezpečovanie jeho životných potrieb, nota bene tieto platby nemožno započítavať s plneniami, ktoré sledujú iný účel ako sú napr. platby inkaso.

13. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody zmenil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o výživnom podľa § 388 CSP a zaviazal otca prispievať na výživu mal. Y. E. 120 Eur mesačne od vykonateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

14. Odvolací súd vychádzajúc z právnej úpravy, že neodkladným opatrením nemožno upraviť pomery späť a právne účinky uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia smerujú vždy do budúcnosti, určil povinnosť otcovi prispievať na výživu maloletej od vykonateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a dodáva, že neodkladné opatrenie je vykonateľné jeho doručením (§ 332 CSP).

15. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 3 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).